

Tajemnica Odkupienia

Na Triduum Paschalne składają się trzy dni od Mszy Wieczerniej Pańskiej w wielkoczwartkowy wieczór przez Wielki Piątek i Wielką Sobotę aż do Wielkiej Niedzieli Zmartwychwstania. Nie bez powodu tytułujemy je słowem „wielki”. Wkraczamy w najważniejsze tajemnice naszej wiary. Przez uniżenie, mękę i śmierć do Zmartwychwstania. Zacytujmy tu św. Pawła:

„...jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara” (1 Kor 15, 14).

I Wielki Czwartek

Tajemnica Wielkiego Czwartku odsłania się w wydarzeniach w Wieczerniku i na Górze Oliwnej. Chrystus ustanawia sakramenty kapłaństwa i Eucharystii, ofiarując uczniom swoje Ciało i Krew. W tym dniu warto zwrócić uwagę na opisy w Ewangelii wg św. Jana. Znajdujemy tam obrzęd *mandatum*, czyli obmycia stóp apostołom. Gest wykonywany przez niewolników wobec gości, którzy przybywają do domu gospodarza. Jezus przez to ukazuje sens tego, co mówił apostołom w drodze do Jerozolimy:

„...kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym, na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mt 20, 26-28).

Warto wsłuchać się w mowę Pana Jezusa wypowiedzianą w Wieczerniku (J 13 – 17). Są to ostatnie wskazania udzielone uczniom przed męką. Jezus usilnie prosi apostołów, by byli jednością, cokolwiek by się nie działo. Ostatnia Wieczerza jest momentem, który Chrystus spędza ze swoimi najbliższymi. Potraktujmy ten dzień jako zaproszenie do tego, by także towarzyszyć Chrystusowi w Jego ostatniej drodze. Zwróćmy uwagę na uczucia, które można odnaleźć w opisach Janowych. Ucieszymy się Eucharystią, wzruszmy się gestem obmywania nóg, wzdrzamy się na myśl o Juda-

szowej zdradzie i wreszcie wyruszmy w drogę z Jezusem do Ogrodu Oliwnego.

II Wielki Piątek

Wielki Piątek to moment śmierci Jezusa. W tym dniu w Kościele nie jest sprawowana Msza święta. Przychodzimy na Liturgię Męki Pańskiej, by uczestniczyć w ostatniej drodze Jezusa. Adorujemy Krzyż, który w chwili śmierci Jezusa był miejscem kaźni, wiemy jednak, że za zasłoną śmierci rozbłyśka światło Zmartwychwstania. Dzień ten można streścić słowami antyfony, którą odśpiewuje kapłan, wprowadzając krzyż:

„Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”.

W męce Jezusa nie ma miejsca na wskazywanie palcem winnych. Nie ma „ich”. Jesteśmy my. Skazujemy Jezusa na śmierć przez nasze grzechy. To dzień, w którym pochylamy się nad bezinteresownym darem miłości Jezusa. **Darem ofiarowanym każdemu z nas.** W tłumie gapiów patrzących na drogę krzyżową jesteśmy także my. W krzyżu Chrystusa widać naszą grzeszność, jednak w samym Jezusie jest

ukończenie na str. 3

6 IV – V niedziela Wielkiego Postu

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 43, 16-21)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 126)
DRUGIE CZYTANIE (Flp 3, 8-14)
EWANGELIA (J 8, 1-11)

Jezus widzi nasze serca

Przed oblicze Jezusa przyprowadzono kobietę, siłą, bez jej zgody. Tymczasem otrzymuje ona rozgrzeszenie bez warunków, bez wyznania grzechów. To jest niepojęta miłość Boga.

*Czy zachowuję dystans w ocenianiu innych?
Czy jestem gotowy, żeby opuścić „rękę z kamieniem”?*

13 IV – Niedziela Męki Pańskiej – Niedziela Palmowa

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 50, 4-7)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 22)
DRUGIE CZYTANIE (Flp 2, 6-11)
EWANGELIA (Łk 22, 14 – 23, 56)

Bądź wierny – nie bierny

Jezus jest wierny temu, co dobre. Wjazd do Jerozolimy, aplauz, hosanna, wiwaty... a za chwilę skazany na śmierć. To cena wierności Bogu Ojcu.

*Ile razy zmieniam zdanie jak Piotr?
Czy umiem strzec swoich wartości?*

20 IV – Niedziela wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 10, 34a. 37-43)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 118)
DRUGIE CZYTANIE (Kol 3, 1-4)
EWANGELIA (J 20, 1-9)

Pusty grób

Każda epoka ma swoich bohaterów, których podziwiamy, czcimy, czytamy o nich... Chrystus tymczasem nie chciał być bohaterem, dobrowolnie oddaje życie za mnie i za ciebie. W ten sposób daje nam światło – nadzieję, z której rodzi się nowy człowiek.

*Czy fakt pustego grobu to dla mnie dobra nowina?
Czy swoją radością ze Zmartwychwstania Pana umiem dzielić się z innymi?*

21 IV – Poniedziałek w oktawie Wielkanocy

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 2, 14. 22b-33)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 16)
EWANGELIA (Mt 28, 8-15)

Moje spotkanie z Jezusem

Jezus pozostał z nami. Nam też dał szansę spotkania z Nim na Mszy świętej. Nam też dodaje odwagi, wypełnia nas pokojem i radością.

*Jakie jest moje spotkanie z Jezusem?
Czy mam odwagę o Nim mówić?*

27 IV – II niedziela wielkanocna (Miłosierdzia Bożego)

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 5, 12-16)
PSALM RESPONSORYJNY (Ps 118)
DRUGIE CZYTANIE (Ap 1, 9-11a. 12-13. 17-19)
EWANGELIA (J 20, 19-31)

„Pokój wam”

Tymi słowami Jezus pozdrowił uczniów. Następnie powiedział: „Tym, którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone, którym zatrzymacie, są im zatrzymane”. Nic dodać, nic ująć – Pan wyciąga do ciebie rękę.

*Jaki jest mój stosunek do tych słów Jezusa?
Czy wierzę, że ten Dar Miłosierdzia zawsze jest dostępny w Kościele?*

– komentarze Zofia Ł.

nasz ratunek. W Nim jest nasze zbawienie. Tego dnia warto spędzić przed krzyżem kilka chwil, czytając opis Męki Pańskiej lub pochylając się nad Pieśnią o Słudze Jahwe, zawartą w Księdze Izajasza (Iz 52, 13 – 53, 12).

III Wielka Sobota

Wielka Sobota to dzień ciszy. Ciszy grobu. W tradycji Kościoła zachował się przepiękny tekst starożytnej homilii, która rozpoczyna się tymi słowami:

„Co się stało? Wielka cisza spowiła ziemię; wielka na niej cisza i pustka. Cisza wielka, bo Król zasnął. Ziemia się przełękała i zamilkła, bo Bóg zasnął w ludzkim ciele, a wzburzył tych, którzy spali od wieków. Bóg umarł w ciele, a poruszył Otchłań”.

W tym dniu przychodzimy do grobu Jezusa, by pobyc przy Nim. Tak umęczonym i zranionym. Przychodzimy do grobu, by usłyszeć ciszę, bo właśnie w niej mówi Bóg. Być może tego dnia będzie wiele rzeczy do wykonania związanych z przygotowaniem do świętowania Zmartwychwstania, jednak ciężko sobie wyobrazić pominięcie tak „krzyczącej” ciszy z grobu Jezusa. Nie możemy przejść obojętnie wobec śmierci Chrystusa.

Tego dnia przychodzimy ze „święconką” do kościoła. Jest to jednak najmniej ważna część naszej obecności w świątyni. Z kościoła woła cisza, cisza grobu. Tak samo jak Chrystus pragnie, byś był obecny przy Jego ostatniej drodze, tak pragnie, byś kontemplował ciszę przemawiającą z grobu. Jest to najgłośniejsza cisza, jaką można sobie wyobrazić.

Wieczorem, w Wielką Sobotę, rozpoczynamy obchody Zmartwychwstania. **Wigilia Paschalna** jest już świętowaniem Wielkanocy. Nasze oczy niech będą wpatrzone w płomień paschału, rozświetlający nasze ciemności. Śmierć zostaje pokonana przez Jezusa. To właśnie Jego symbolizuje ta świeca:

„W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła” (J 1, 4n).

Radość ze Zmartwychwstania przenika całą liturgię. Teksty czytane zawartych w liturgii słowa opisują drogę Narodu Wybranego (z którym możemy się utożsamiać) do Odkupienia. Tego dnia usłyszymy „Alleluja” na cześć Jezusa Zmartwychwstałego, zaśpiewamy „Chwała na wysokości Bogu” na znak naszej dumy z przynależności do Chrystusa – Zwycięzcy śmierci.

Kościół, wiedząc, jak wielkim świętem jest Zmartwychwstanie, wydłuża celebrację tej uroczystości na cały tydzień. Podczas oktawy wielkanocnej świętujemy ciągle ten sam dzień – dzień Zmartwychwstania.

Triduum Paschalne i Wielkanoc to wydarzenia o tak wielkiej głębi, że przekraczają ramy jednego artykułu. Zapraszam do indywidualnego odkrywania tajemnic tych świętych dni. Niezastąpionym źródłem wiedzy jest Pismo Święte oraz teksty wybitnych postaci Kościoła, w tym książka Benedykta XVI „Jezus z Nazaretu. Od wjazdu do Jerozolimy do Zmartwychwstania”.

ks. Paweł Klefas

Parafialna Droga krzyżowa ulicami Otrębus

Drodzy Parafianie, w tym szczególnym czasie Wielkiego Postu tradycją naszej wspólnoty parafialnej jest Droga krzyżowa ulicami Otrębus, na którą Was wszystkich serdecznie zapraszamy. Spotykamy się **11 kwietnia po Mszy świętej o godzinie 18:00** przed naszym kościołem. Z myślą o tych, którzy nie wiedzą, przypominamy, że trasa nie jest uciążliwa ani długa, przejdziemy ulicami: Sadową, Spacerową, Polną i ponownie Sadową. Poszczególne stacje Drogi krzyżowej przygotowują wspólnoty z naszej parafii, niosąc przy danych stacjach krzyż. Niech będzie to czas zadumy i refleksji nad naszym życiem podczas wspólnej modlitwy i rozważań Męki Chrystusa. Można ze sobą zabrać krzyż, świecę czy lampion.

Zapraszają kapłani i rada parafialna.

Nie tylko o spowiedzi...

Z księdzem Bogusławem Kowalskim, proboszczem parafii pw. Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Warszawie, rozmawia Grażyna Siudym.

Specjalnie dla „Efaty”

G.S.: Mam wrażenie, w dzisiejszych czasach wiele osób ma problem z dobrym przygotowaniem się do spowiedzi. Pierwszym warunkiem dobrej spowiedzi jest rachunek sumienia.

ks. B.K.: Oczywiście rzeczą są dwa rodzaje traktowania sakramentu pokuty. Pierwszy – powierzchowny, rytualny, tak aby spowiedź się odbyła, została „zaliczona”. Drugi rodzaj przeżywania spowiedzi to szczere nawrócenie. To tak jak wizyta u dobrego lekarza – diagnoza, badania, lekarstwa, zalecenia. Mądry lekarz jest w stanie przekazać prawdę o naszym stanie zdrowia, zaniedbaniach, braku diety, niedoborach witamin i minerałów; obnaży prawdę, żeby nam pomóc. Ksiądz Piotr Pawlukiewicz mawiał: „Boimy się rentgena, bo wszystko widać, co chore, zaniedbane, co trzeba wyciąć i wyczyścić. To tak jak przy spowiedzi, nie ma półśrodków”. Człowiek boi się i wstydi tej prawdy, kombinuje, oszukuje sam siebie. Trzeba powiedzieć, że są różne etapy rozwoju duchowego: poziom dziecka – bo obraziłem Boga, poziom niepełnienia grzechu – bo przykazania kościelne, i poziom zobaczenia wielkości Boga kochającego i mojej ogromnej wdzięczności za życie i za to, co mnie otacza. Ważna jest świadomość, że mogłem coś więcej zrobić, dokonać lepszego wyboru. Często mówimy, że nie mamy się z czego spowiadać. Ksiądz Piotr zwracał nam uwagę na fakt, że „Wielcy święci się spowiadali: św. Jan Paweł II, św. o. M. Kolbe, Matka Teresa...”, i dalej: „Diabeł jest cierpliwy... Dziś coś się zacznie, kawa z żonatym, pocieszenie koleżanki z pracy... Do czego to prowadzi? Uwierzyłeś, że jesteś wyjątkowy w wyjątkowej sytuacji”.

Nie ma półśrodków. Przykład – lekarz stomatolog musi do końca oczyścić ząb, aby założyć plombę. Przed Panem Bogiem nie musimy udawać, On nas zna i wszystko wie, wie, jak trudne jest przyznanie się do naszej nędzy i brudu. Mój przyjaciel zwykł mawiać, może trochę brutalnie: „Zwymiotować grzechem do końca”, nie jest to przyjemne, ale daje ulgę, radość i zdecydowanie lepsze samopoczucie.

G.S.: W swojej wypowiedzi przywołuje ksiądz cytaty swojego przyjaciela ks. Piotra Pawlukiewicza...

ks. B.K.: Ksiądz Piotr Pawlukiewicz pozostawił mi „testament praktyczny”. Często z tego korzystam. Nikt tak jak On nie potrafił nazywać rzeczy po imieniu. Przyjaźniliśmy się blisko 40 lat. Łączyła nas braterska więź, pełna zrozumienia i wzajemnego wsparcia. Często rozmawialiśmy o sprawach duchowych, a także o życiu codziennym. Oprócz wspólnych tematów łączyło nas również wspólne poczucie humoru. W tym roku, 21 marca, minęło pięć lat od Jego śmierci. Bardzo mi Go brakuje. Pomyślałem, że ta nasza rozmowa będzie takim rocznicowym wspomnieniem Piotra.

Od lewej: ks. Piotr Pawlukiewicz, ks. Bogusław Kowalski

G.S.: Dla nas to zaszczyt, że możemy na łamach naszej gazety parafialnej przekazać myśli tak znakomitych przewodników duchowych.

ks. B.K.: Panu Bogu zawdzięczam te lata przyjaźni, gdy wzrastałem u boku księdza Piotra.

G.S.: Kolejnym warunkiem dobrej spowiedzi jest żal za grzechy – żałuję i co dalej?

ks. B.K.: Jak do konfesjonału przynoszę ten brud, ten grzech, to w sposób naturalny samoczynnie rodzi się żal, a jeśli nie rodzi się żal za grzechy, to chociaż poproś o łaskę żalu. Kiedyś na Mszy świętej rozmawialiśmy o przebaczeniu. Pewien chłopiec walczył ze sobą, podnosił rękę i opuszczał, aż zdobył się na odwagę i powiedział do zgromadzonych: „Módlcie się za mnie, aby udało mi się przebaczyć mojemu wujkowi, co popsuł mi zegarek”. I tak po spowiedzi, gdy idziemy drogą, na butach osiada kurz, przykleja się błoto, zrobiła się skorupa... zaniedbanie, grzech. A szatan mówi: odpuść sobie. Gdyby to wszystko było takie proste, to konfesjonały byłyby pokryte pajęczyną. „Dopóki walczysz, jesteś zwycięzcą”. Ksiądz Piotr mawiał: „Czy zwróciłeś uwagę na swoją modlitwę, na swój żal, na swoje gesty, na relacje? Czy potrafisz ze szczerością przyznać, że nieba nie otworzyłeś, aniołowie pracy nie przerwali nawet na minutę, twoje »puk-puk« nie robi wrażenia. Tu potrzeba krzyknąć, wrzasnąć, z barku drzwi otworzyć. Chrześcijaństwo to nie życie bez grzechu, to nieustanna walka i powrót do Chrystusa aż do końca życia”.

G.S.: Mocne postanowienie poprawy – skąd brać siłę, z czego czerpać, aby móc słowa przełożyć na czyn?

ks. B.K.: Prosta zasada: módl się i pracuj; jak uwierzemy, że o własnych siłach zwyciężymy, to polegniemy. Z drugiej strony, jak powiemy: „Panie Jezu, Ty się tym zajmij, zrób coś z tym” – bez naszego udziału, bez wysiłku, to też Pan Bóg

dający nam wolną wolę nic nie wskóra. Wszystko na drodze chrześcijańskiej jest łaską, a łaska ma to do siebie, że wymaga współpracy. Można, jak to zauważa ksiądz Piotr, „wyjść z założenia, że i tak zgrzeszymy, więc po co się spowiadać. A po co pierzesz skarpety, przecież i tak się pobrudzą. Dziewczyny, po co pierzesz bluzki, po południu nie będą już świeże. Pierzesz po to, by nie śmierdziały, spowiadamy się po to, aby nasze serca nie zaczęły śmierdzieć grzechem, który się przylepia”. Modlitwa pokorna, jakby nic od nas nie zależało, praca wytężona, jakby wszystko od nas zależało. Podejmujemy wysiłek, pokonując swoje słabości, żeby kształtować swoją wolę i zbierać owoce. Człowiek musi się kierować rozumem i prosić o łaskę powstania, gdy się potyka. To trochę tak, jak mama trzyma dziecko za rękę, zapewniając bezpieczeństwo, a dziecko się wyrывa z tego zniewolenia i bęc. Obtarte kolana to najmniejszy problem, chociaż boli. Znów przywołam mojego przyjaciela księdza Piotra, który mawiał: „Nikt z nas nie planuje, że zgrzeszy. W naszych planach nie ma grzechu, pod warunkiem, że mamy plan. Tak jak Prymas Polski miał plan na każdy dzień. Chcesz być dobrym mężem, żoną? Napisz plan dnia”.

G.S.: Przychodzimy do konfesjonału i o co chodzi z tą szczerością? Czy spowiedź może być nieszczerą?

ks. B.K.: Nie jestem zwolennikiem takiej wyliczanki jak z karabinu maszynowego, bo łatwo wtedy prześlizgnąć się po temacie. Ze spowiedzią jest tak jak w uczciwym sądzie. Uczciwy sąd bierze pod uwagę okoliczności obciążające i łagodzące. Tak samo jest ze spowiedzią – są grzechy, które w różnych okolicznościach będą miały różną wagę, np. opuściłem Mszę świętą w niedzielę i pytanie, czy zlekceważyłem, nie chciało mi się. Inny powie: miałem wyjazd, szukałem czegoś w Internecie, nie zdążyłem, źle wyliczyłem czas. Ksiądz Piotr na ten temat miał bardzo trafne porównanie: „Ukradłem sznurek, ale nie powiedziałem, że na końcu była krowa”. Mój przyjaciel miał też inne porównanie: „Często w życiu nie

patrzemy na Chrystusa, tylko na węże. Bo ja, bo mi, bo mnie, bo u mnie, bo moje, bo we mnie... A gdzie w tym Chrystus, który obmywa to jedną kroplą swojej krwi. Jak jesteśmy wpatrzeni w twarze lekarzy, leżąc w szpitalu. Podczas obchodu słyszymy komentarze; uśmiechnął się – jest dobrze, pokiwał głową – chyba źle, powiedział, że jest nadzieja... Czy kiedykolwiek patrzyłeś tak w twarz Chrystusa?”

G.S.: Jest tak, że czasem umyka nam zadośćuczynienie, jeszcze Panu Bogu jako tako, ale bliźniemu.

ks. B.K.: Trudno mi powiedzieć, jak to jest w rodzinach dziś. W moim domu przed wyjściem na Mszę świętą było słowo „Przepraszam” taty do mamy, mamy do taty, a z czasem też my do rodziców i do siebie wzajemnie. Dzięki temu Msza święta była ucztą w pokoju serca. Warto pamiętać, że może kiedyś zdarzyło się obrazić dziadków, rodziców, gdzieś stała się krzywda, której nie można już naprawić z powodów naturalnych. Warto pamiętać o Mszy świętej za zmarłych celem wynagrodzenia. Należy przypomnieć, że w początkach chrześcijaństwa dopiero po spełnieniu pokuty było rozgrzeszenie. Pokuta nie jest dodatkiem, który mogę spełnić lub nie. Ona dopełnia sakrament pokuty. Dlatego nie można jej lekceważyć. Bo niedopełniona pokuta sprawia, że sakrament spowiedzi nie jest zamknięty. Rozgrzeszający kapłan zakłada i nawet ufa, że penitent wypełni pokutę. Jeśli ktoś zapomni, niedosłyszy lub z innego powodu nie może jej wypełnić, niech sam sobie ją naznaczy. Bogactwo Kościoła daje nam różne możliwości wynagradzania naszym zmarłym, co do których mamy takie zobowiązanie, poprzez odpusty, modlitwę, Mszę świętą.

G.S.: Jakim przesłaniem zakończyłby ksiądz naszą rozmowę?

ks. B.K.: Myślę, że bardzo odpowiedni będzie cytat mojego przyjaciela Piotra: „Otwarci zdobędą Królestwo Boże, każdy chce być kochany z głębi serca”. Interpretację tych słów, zwłaszcza na czas wielkanocny, pozostawiam czytelnikom.

Ksiądz Piotr Pawlukiewicz (1960–2020) – znany polski duchowny rzymskokatolicki, kaznodzieja, rekolekcjonista i autor książek o tematyce religijnej. Doktor teologii pastoralnej. Pełnił funkcję prałata i kanonika gremialnego Kapituły Metropolitalnej Warszawskiej. Przez wiele lat głosił homilie w kościele Świętego Krzyża w Warszawie, a także kazania dla studentów w warszawskim kościele św. Anny. Był duszpasterzem parlamentarzystów. Współpracował z Radiem Plus Warszawa. Autor i prowadzący audycji „Katechizm Poręczny”. Redaktor naczelny Radia Józef w Warszawie. Autor wielu popularnych książek o tematyce religijnej. Przyjaciel ks. Bogusława Kowalskiego. Zmarł 21 marca 2020 roku w Warszawie. Jest pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. Ksiądz Pawlukiewicz był ceniony za swoje charyzmatyczne kazania, w których poruszał tematy związane z wiarą, życiem i relacjami międzyludzkimi.

Ksiądz Bogusław Kowalski, urodzony w 1959 roku. Obecnie proboszcz parafii Nawrócenia św. Pawła Apostoła na warszawskiej Pradze. Wcześniej pełnił funkcję proboszcza Katedry Praskiej św. Michała Archaniola i św. Floriana. Pełnił również posługę w parafii św. Wincentego a Paulo w Otwocku oraz Parafii NMP Matki Kościoła w Ostrówku. Znany duszpasterz, cieszący się wielką sympatią wiernych. Z księdzem Piotrem Pawlukiewiczem tworzyli duet cenionych kaznodziei, których nauki inspirowały wielu wiernych. Ksiądz Bogusław Kowalski wspomina, że w trudnych momentach życia kapłańskiego zawsze mógł liczyć na wsparcie księdza Piotra, którego wspomina w autobiografii „Chłopak z Pragi”.

Ostatni Wielki Piątek

„**D**uchem jestem z wami w Koloseum, miejscu, które budzi we mnie tak wiele wspomnień i uczuć, aby uczestniczyć w wymownym **nabożeństwie Drogi krzyżowej w ten wieczór Wielkiego Piątku**” – tymi słowami rozpoczyna się przesłanie Ojca Świętego Jana Pawła II, które w całości przeczytał kardynał Camillo Ruini w Wielki Piątek 25 marca 2005 roku, przed rozpoczęciem nabożeństwa Drogi krzyżowej. To była ostatnia Droga krzyżowa, w której, za pośrednictwem transmisji telewizyjnej, uczestniczył Jan Paweł II.

Jak wspomina abp Mieczysław Mokrzycki (drugi osobisty sekretarz Jana Pawła II w latach 1996-2005), przy piątej stacji, gdy Szymon Cyrenejczyk pomaga nieść krzyż Chrystusowi, papież gestami i wzrokiem poprosił, aby podać mu krzyż. Cały świat obiegły zdjęcia Jana Pawła II obejmującego krzyż, przytulającego swoją twarz do postaci Chrystusa. Nie ma takich słów, które oddałyby tę chwilę.

Krzyż, na którym wspierał się nasz papież, był darem. Darem niezwykłym, przywiezionym do Watykanu w lipcu 2000 roku przez polską pielgrzymkę samorządowców gminy Olszanica. O wykonanie specjalnej pamiątki dla Jana Pawła II wójt poprosił bieszczadzkiego rzeźbiarza Stanisława Trafalskiego z miejscowości Stefkowa. Ponieważ czasu było mało, żona artysty, pani Janina, zaproponowała przekazanie swojego krucyfiks – prezentu od męża, który włożył w tę pracę wiele osobistych uczuć. Figura Jezusa wykonana jest z ogromnym pietyzmem i dbałością o szczegóły. Głowa Zbawiciela jest odchylona ku górze, twarz z przymkniętymi oczami zwrócona jest do nieba. Nogi zwisają bezwładnie, jak u człowieka sparaliżowanego. Żona artysty przemoiliła przed tym krzyżem wiele godzin, trudno godząc się z nową rzeczywistością osoby na wózku, sparaliżowana po wypadku, któremu uległa w wieku 29 lat. Małżeństwo czasami zastanawiało się, gdzie może być „ich” krzyż. Krzyż w pamiętny Wielki Piątek rozpoznał w telewizyjnej migawce syn państwa Trafalskich, Sebastian, wówczas student Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, który akurat wrócił na święta do domu. Całą rodziną obejrzeni tę scenę w wieczornych wiadomościach. Pan Stanisław nie miał wątpliwości, że to krzyż, który wyszedł spod jego ręki. Pani Janina wspominała w jednym z wywiadów, że czuła się niegodna takiego wyróżnienia ze względu na swój bunt wobec cierpienia i pretensje do Pana Boga. Ta scena była dla obojga wyjątkowym wielkopiętkowym przeżyciem.

Przez następnych siedem dni świat wstrzymał oddech.

„W sobotę **2 kwietnia 2005 roku** około 7:30, podczas Mszy świętej, Karol Wojtyła zaczął tracić przytomność. Gwałtownie wzrosła temperatura ciała. Oddech stał się płytki.

Około 15:30 papież wypowiedział po polsku ostatnie słowa swojego pontyfikatu: »**Pozwólcie mi odejść do domu Ojca**«. Przed 19:00 stracił przytomność. (...) Na monitorze

fot. Arturo Mari (źródło: Arturo Mari, „Do zobaczenia w raju”)

widac było oznaki stopniowego zaniku funkcji życiowych organizmu. Zgodnie z polską tradycją półmrok pokoju, w którym powoli gasł papież, rozświetlała niewielka gromnica. (...) Polskie pieśni kościelne mieszały się z dobiegającymi zza okien śpiewami młodzieży modlącej się na placu Świętego Piotra. **O godzinie 21:37 Jan Paweł II zasnął w Panu.** Oficjalnie śmierć papieża stwierdził lekarz Renato Buzzonetti. Zgodnie z watykańskimi przepisami elektrokardiogram wyłączono dopiero po dwudziestu minutach¹.

Około 23:00 rozdzwoniły się dzwony we wszystkich kościołach świata.

Pamiętacie?

Pamiętamy!

2 kwietnia 2025 r.

Magdalena Kreter-Bartkiewicz

¹ <https://www.polskieradio.pl/78/2807/artykul/1601952,pozwole-mi-odejsc-do-domu-ojca>

LITURGICZNE ABC

Jakie są praktyki związane z Triduum Paschalnym?

- Od Niedzieli Męki Pańskiej (Niedziela Palmowa) można zasłonić w swoich domach krzyże i wizerunki Jezusa fioletowym materiałem – podobnie jak ma to miejsce w kościołach.
- W Wielki Czwartek warto zatrzymać się przy ciemnicy – miejscu, gdzie przenoszony jest Pan Jezus na koniec Mszy świętej.
- W Wielki Piątek obowiązuje nas post ścisły na takich samych warunkach jak w Środę Popielcową. Tego dnia w centrum jest Jezus ukrzyżowany. Podczas adoracji krzyża na liturgii możemy ucałować krzyż lub się przed nim pokłonić.
- W Wielką Sobotę przychodzimy do kościoła poświęcić koszyki z wielkanocnymi potrawami. Zachęcam, by po obrzędzie błogosławieństwa pokarmów spędzić z Jezusem czas, adorując Go w grobie.
- Na Wigilię Paschalną przychodzimy ze świecami, które zapalamy od światła paschału – symbolu Zmartwychwstałego Jezusa.

Czy w okresie wielkanocnym mamy obowiązek przystąpić do Komunii świętej?

Tak. Raz w roku, w okresie wielkanocnym, należy przystąpić do Komunii świętej.

Co symbolizują pokarmy w koszyczku wielkanocnym?

- Mięso i wędliny – symbol baranka paschalnego i świątecznych potraw, które Jezus spożywał na Ostatniej Wieczerzy.
- Chleb i świąteczne pieczywo – symbol chleba, którym Jezus nakarmił lud słuchający Go na pustyni.
- Jajka – znak nowego życia.

Czy można samemu pobłogosławić pokarmy wielkanocne?

- Nie. Taka możliwość została udzielona wiernym w czasie pandemii koronawirusa. Podobnie ma się sprawa uczestnictwa we Mszach świętych za pośrednictwem telewizji lub radia. Po ustaniu pandemii archidiecezja warszawska zdjęła dyspensę umożliwiającą takie uczestnictwo. Przyśługuje więc ona jedynie tym, którzy nie mogą się pojawić w kościele z powodu choroby lub ciężkiej niemożności.
- Czym innym jest możliwość modlitwy całą rodziną przed rozpoczęciem śniadania wielkanocnego. Zawiera ona elementy błogosławieństwa pokarmów, jednak nie jest to zamiennik naszej wizyty w kościele.

ks. Paweł Klefas

Palma wielkanocna – symbol wiary i tradycji ludowej

Niedziela Palmowa to wyjątkowy dzień w kalendarzu liturgicznym, upamiętniający triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy. W naszych kościołach, obok tradycyjnych palm, pojawiają się barwne i różnorodne palmy wielkanocne, będące pięknym połączeniem tradycji kościelnej i ludowej. W Biblii palma jest symbolem zwycięstwa i chwały. Gałązki palmowe, którymi witano Jezusa, wyrażały radość i uwielbienie. W naszej polskiej tradycji palma wielkanocna to przede wszystkim wierzbowa baza, symbolizująca budzące się do życia odrodzenie. Jak pisała Zofia Kossak-Szczucka, „wierzbina usiana białymi kotkami – to polska palma wdzięczna i pokorna”. Oprócz wierzb, w palmach znajdziemy także gałązki bukszpanu, cisu, barwinka i inne zielone rośliny, symbolizujące trwanie i wieczne życie.

Według tradycji ludowej poświęcone palmy miały chronić przed nieszczęściami i chorobami.

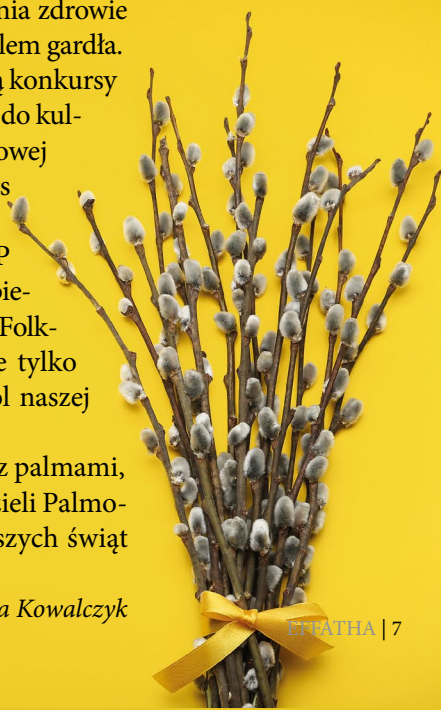
Wierzono, że dotknięcie palmą zapewnia zdrowie i siłę, a połknięcie bazi chroni przed bólem gardła.

W wielu parafiach organizowane są konkursy na najpiękniejszą palmę, co jest okazją do kultywowania tradycji i podziwiania ludowej twórczości. Najsłynniejszy taki konkurs odbywa się w kurpiowskim Kadzidle.

W kwietniu przedszkolaki z ZSP Otrębusy wybierają się na warsztaty robienia palm wielkanocnych do Centrum Folkloru Polskiego Karolin. Palmy to nie tylko ozdoba, ale przede wszystkim symbol naszej wiary i przywiązania do tradycji.

Zachęcamy do udziału w procesji z palmami, aby wspólnie przeżywać radość Niedzieli Palmowej i przygotować się do najważniejszych świąt w roku – Świąt Wielkanocnych.

Kornelia Kowalczyk

Czy wiesz, że...?

13 kwietnia obchodzimy Dzień Ofiar Zbrodni Katyńskiej

Wiosną 1940 roku NKWD zamordowało około 22 tys. polskich obywateli wziętych do niewoli po agresji ZSRR na Polskę 17 września 1939 roku. Byli wśród nich oficerowie Wojska Polskiego, policjanci, urzędnicy, profesorowie wyższych uczelni, artyści, lekarze, nauczyciele, prawnicy, którzy w pierwszym etapie zostali wywiezieni do obozów w Kozielsku, Ostaszkowie i Starobielsku oraz innych więzień na terenach Zachodniej Białorusi i Ukrainy. Egzekucje odbywały się w kilku miejscach, m.in. w Lesie Katyńskim koło Smoleńska, w Charkowie i Miednoje. Ofiary były mordowane strzałami w tył głowy. Do 1990 roku Związek Radziecki zaprzeczał swojej odpowiedzialności za zbrodnię, obarczając nią Niemców. W miejscach egzekucji powstały Polskie Cmentarze Wojenne. Jednym z nich jest cmentarz powstały w 2000 r., na którym spoczywa 4 421 oficerów, podchorążych Wojska Polskiego i jeńców wojennych z obozu w Kozielsku zamordowanych w Lesie Katyńskim. Polski Cmentarz Wojenny w Katyniu to miejsce o ogromnym znaczeniu historycznym i emocjonalnym. Na zawsze pozostanie symbolem pamięci o ofiarach totalitaryzmu.

Po lewej stronie głównego wejścia do naszego kościoła, w cokole figury św. Michała Archanioła, złożona została urna z ziemią z Polskiego Cmentarza Wojennego w Katyniu. Ziemia została przewieziona, a właściwie przemyciona w kieszeniach ubrań, jeszcze pod koniec lat 80. przez pana Bolesława Jabłońskiego z Otrębus. Dziś w miejscu, z którego została pobrana, stoi krzyż.

Ziemia z Lasu Katyńskiego została przekazana przez pana Bolesława Jabłońskiego na ręce księdza proboszcza Bolesława Bolka, który zadbał o złożenie tego daru w godnym miejscu.

Przechowywanie ziemi z Katynia w różnych miejscach w Polsce i na świecie ma na celu zachowanie pamięci o ofiarach zbrodni i przypomnienie o tragicznych wydarzeniach z przeszłości. Ta ziemia nasiąknięta krwią tysięcy polskich oficerów i cywili jest fizycznym dowodem zbrodni, symbolem ich męczeńskiej śmierci i ofiary, jaką ponieśli za Ojczyznę.

W związku z przypadającą w tym roku 85. rocznicą tych tragicznych wydarzeń z przeszłości, uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rok 2025 został ustanowiony Rokiem Polskich Bohaterów z Katynia, Charkowa, Miednoje, Bykowni i innych miejsc jeszcze nieodkrytych.

Magdalena Kreter-Bartkiewicz

Św. Michał Archanioł – symbol walki dobra ze złem, siły i ochrony. W ikonografii przedstawiany jest jako anioł w zbroi, z mieczem lub włócznią, często deptający smoka. Wizerunkowi towarzyszy waga, za pomocą której św. Michał dokonuje sądu nad ludzkimi duszami.

13 kwietnia – chwila modlitwy i zadumy

W drodze na bierzmowanie...

Moja decyzja o przystąpieniu do sakramentu bierzmowania jest oczywista. Świadczenie życia moich rodziców umacnia mnie i daje mi przestrzeń na moje wybory. Posługa w służbie liturgicznej ołtarza to jeden z nich.

Przez dwa lata pod opieką księdza proboszcza Bolesława Bolka przygotowywaliśmy się do sakramentu bierzmowania. Był to czas pogłębienia naszej wiary i wiedzy oraz zobaczenia konsekwencji naszych wyborów. Będzie mi brakowało tych spotkań, które ksiądz proboszcz Bolesław Bolek prowadził w typowy dla siebie sposób, w przyjaznej atmosferze, krótko, rzeczowo i w przystępny sposób omawiając najważniejsze kwestie.

Ten czas był dla mnie niezwykle wartościowy, ponieważ pozwolił mi zrozumieć istotę sakramentu, który przyjmuję. Mam silne poczucie, że zobowiązuje on mnie i każdego, kto go przyjmuje, do dalszej pracy nad swoją wiarą i jej rozwojem oraz do aktywnego uczestnictwa w życiu Kościoła.

Do bierzmowania przystąpię z moim obecnym imieniem chrzcielnym, taki jest mój wybór świętego, którego też moi rodzice mi wybrali na chrzcie świętym.

Ryszard

Powiedzieli TAK woli Bożej i przyjęli dary Ducha Świętego

– wspomnienie przyjęcia sakramentu bierzmowania w naszej parafii (25 marca 2025 r.)

Uroczystym powitaniem biskupa Rafała Markowskiego rozpoczęła się Msza święta, w czasie której młodzieży naszej parafii udzielony został sakrament bierzmowania. Witając ciepło księdza biskupa, ksiądz proboszcz poprosił go pokornie o udzielenie młodzieży tego sakramentu i błogosławieństwo. W czasie Mszy obecni byli księża proboszczowie z parafii św. Jadwigi w Milanówku ks. Grzegorz Jaszczyk i ks. Jan Mężynski z parafii Matki Bożej Bolesnej, inni księża z dekanatu brwinowskiego, rodzice, goście, a przede wszystkim dwadzieścioro jeden młodych ludzi, którzy tego dnia otrzymali dary Ducha Świętego i dopełnili tym samym świętą tradycję wtajemniczenia chrześcijańskiego. Panował niezwykle podniosły i radosny nastrój oczekiwania.

Nieprzypadkowo dzień udzielenia tego sakramentu zbiegł się z uroczystością Zwiastowania Pańskiego, kiedy Maryja powiedziała TAK Bogu i stała się matką Zbawiciela w sytuacji dla Niej nietypowej (była przyrzeczona Józefowi, prowadziła pobożne życie), a jednocześnie zaufała Panu i podjęła świadomą decyzję pójścia za słowem Bożym. Tak samo ci młodzi tego dnia powiedzieli uroczystie Bogu TAK w dzisiejszych niełatwych czasach. Wskazówką od biskupa Markowskiego było zaufanie Bogu (bezgraniczna wiara) i pełnienie Jego woli pośród różnych wyborów życiowych. „Sakrament będzie was też umacniał na czas dawania świadectwa o Chrystusie” – mówił biskup Markowski.

Na zakończenie młodzież bierzmowana i rodzice podziękowali biskupowi i kapłanom za posługę i oddanie. Dziew-

częta i chłopcy wyrazili swoją troskę o losy ojczyzny i chęć podtrzymywania w niej wiary chrześcijańskiej. Szczególne podziękowania złożone zostały na ręce księdza proboszcza, który był niezwykle wzruszony i poruszony słowami rodziców.

Do sakramentu bierzmowania przystąpiło 19 osób z naszej parafii, jedna z parafii Brwinów i jedna z parafii z Raszyna. Młodzi ludzie przez dwa lata co dwa tygodnie korzystali z nauk słowa Bożego udzielanych im przez ks. Bolesława Bolka, poprzedniego wikarego ks. Grzegorza Perzynę i obecnego wikarego ks. Pawła Klefasa. Życzymy im pogłębiania swojej wiary i umacniania jej we wspólnocie Kościoła.

Kornelia Kowalczyk

Zaproszenia Parafialnego Zespołu Caritas

Kiermasz wielkanocny

Parafialny Zespół Caritas jak co roku zaprasza na kiermasze wielkanocne **30 marca, 6 i 13 kwietnia br.** Czekamy po każdej Mszy świętej w dolnym kościele!

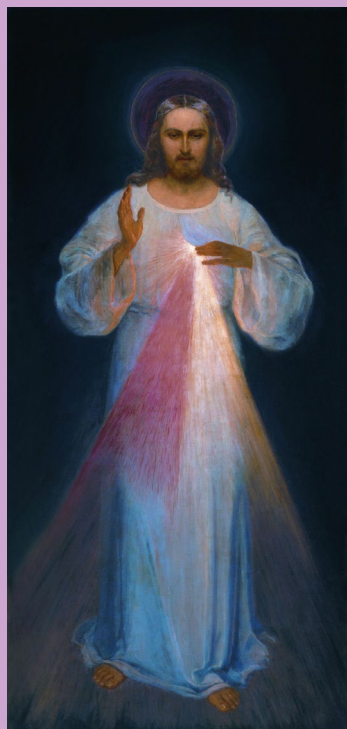
Do nabycia będą baranki z białej czekolady, świece Caritas – dzieło pomocy dzieciom. W **Niedzielę Palmową** przed każdą Mszą świętą można będzie zakupić palmy wielkanocne.

Zbiórka żywności oraz chemii gospodarczej do paczek dla osób potrzebujących odbędzie się

12 kwietnia w godzinach 10:00–15:00 w dolnym kościele.

27 kwietnia – Niedziela Miłosierdzia Bożego

Niedziela Miłosierdzia Bożego jest świętem patronackim Caritas Polska, zatwierdzonym przez papieża Jana Pawła II w 2000 roku. Jak napisała siostra Faustyna w swoim dzienniczku: „Pan Jezus powiedział: »W tym dniu otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski«” (Dz. 699). Tak więc święto Miłosierdzia Bożego jest bardzo ważnym dniem szczególnej czci Boga. Jest to także bardzo ważny dzień z perspektywy naszego zespołu Caritas. Właśnie tego dnia pragniemy spotkać się z Państwem,

Eugeniusz Kazimirowski,
Obraz Jezusa Miłosiernego, 1934

aby podziękować wolontariuszom oraz osobom angażującym się w działania podejmowane przez PZC Otrębusy oraz zaprosić osoby, które chciałyby dołączyć do naszego zespołu.

Niech Niedziela Miłosierdzia będzie dla wszystkich radosnym świętem pomagania bliźniemu.

Serdecznie zapraszamy do wspólnego świętowania 27 kwietnia po Mszach świętych o godz. 11:00 i 12:30 do dolnego kościoła. Poznajmy się, porozmawiajmy przy domowych wypiekach, kawie lub herbatce. Atrakcją tego dnia będzie niewątpliwie loteria fantowa, dochód z której zasili nasz budżet przeznaczony na wsparcie osób potrzebujących pomocy.

w imieniu Parafialnego Zespołu Caritas
Agnieszka Godlewska

Drodzy Parafianie,

Zmartwychwstały Chrystus niech wypełni Wasze serca radością, pokojem i nadzieją. Niech Jego zwycięstwo nad śmiercią umacnia Was w wierze, przynosi światło w trudnych chwilach i prowadzi ku pełni Bożej miłości.

Niech te Święta Wielkanocne będą czasem odnowy duchowej, rodzinnego ciepła i prawdziwej radości płynącej z pustego grobu Jezusa. Życzymy Wam, abyście w codziennym życiu doświadczali mocy Zmartwychwstania i nieustannej obecności Pana.

Błogosławionych Świąt Wielkanocnych!

*ksiądz proboszcz
Bolesław Bolek,
ksiądz Paweł Klefas*

Droga Krzyżowa Nocą Mysiadło → Otrębusy

Idea była wspólna – księdza Pawła Klefasa i księdza Piotra Lipca z parafii bł. Jerzego Popiełuszki w Mysiadle. Plan marszu na 32-kilometrowej trasie powstał pod koniec lutego.

Inicytatywa nocnej ekstremalnej Drogi krzyżowej została doceniona przez ponad 50 osób z obydwu parafii. Niektórzy uczestnicy przed wyruszeniem mieli obawy, czy przejdą całą trasę. Brak przyzwyczajenia do długiego marszu zwłaszcza w nocy, kiedy około 3:00 przychodzi kryzys potrzeby snu, mógł dać o sobie znać.

„Rozpoczęliśmy naszą wspólną Drogę krzyżową 28 marca w Mysiadle, gdzie o 21:30 uczestniczyliśmy w adoracji Najświętszego Sakramentu – mówi ks. Piotr i kontynuuje: – Następnie po ostatnich ogłoszeniach ksiądz proboszcz Leszek Kwiatkowski udzielił nam błogosławieństwa i około 22:30 wyruszyliśmy. Noc... Szliśmy z Mysiadła, mijając domki osiedlowe, blokowiska, przemierzając teren lasu, przez Nadarzyn do Otrębus – łącznie 32 km. Zatrzymywaliśmy się na krótko przy wyznaczonych na planie stacjach, przy kapliczkach i kościołach, jednocząc się na wspólnej modlitwie i ciszy. Pielgrzymi podjęli ten trud drogi, niosąc różne inten-

cje. Widok wieży kościoła NMP Matki Kościoła w Otrębusach wzbudził w nas radość z osiągniętego celu oraz wdzięczność za dar wytrwania. Dziękujemy Krzyżkowi z Otrębus za poprowadzenie nas skrótem, co dało nam możliwość punktualnego dotarcia na Mszę świętą o godzinie 7:00”.

Pielgrzymi zmęczeni, ale zadowoleni, a nawet dumni z siebie po pokonaniu tak długiego dystansu, tak mówią o tym wydarzeniu:

Marcin: „Było ciężko, nogi bołą, to jednak cała noc marszu...”

Syn (lat 14) z mamą: „Ksiądz mnie zachęcił do uczestnictwa w tej drodze, a moja mama mnie wspierała. Ja ją też”.

Krzysztof: „Pościnałem wszystkie możliwe zakręty, aby zdążyć na Eucharystię”.

Dziewczyny: „Najlepiej szło się po lesie. Była 4–5 rano, było ciepło, a miękkie podłoże runa leśnego dawało pewien komfort. Wyjście na asfalt dało się we znaki zmęczonym stopom”.

Uczestnik Drogi krzyżowej z Mysiadła: „Za rok przyjeżdżamy do was i wyruszymy z Otrębus, aby na końcu ugościć wszystkich w naszej parafii bł. ks. Jerzego Popiełuszki”.

Ks. Paweł: „Cel został osiągnięty, kulminacją była Msza święta o godzinie 7:00 jako ukoronowanie naszej wspólnej Drogi krzyżowej. Dziękujemy wszystkim pielgrzymom za uczestnictwo, również tym, którzy nie przeszli całej trasy. Mamy z księdzem Piotrem kolejne propozycje dla wiernych z obydwu parafii. Dziękujemy Paniom z Otrębus, które zatroszczyły się o nas, organizując poczęstunek i gorącą herbatę”.

Z serca wszystkim błogosławimy i do zobaczenia na kolejnych wyprawach – ks. Paweł Klefas, ks. Piotr Lipiec, diakon Michał Satkowski

Drodzy Czytelnicy,
Zmartwychwstały Chrystus niesie światu radość, pokój i nadzieję.
Niech Jego zwycięstwo nad śmiercią umacnia nas w wierze, rozświecła każdy dzień i prowadzi ku miłości, która nie zna granic.
Życzymy, aby te Święta Wielkanocne były czasem głębokiego spotkania z Bogiem i drugim człowiekiem.
Niech wypełnią Wasze domy ciepłem, serca pokojem, a codzienne życie nadzieją.

Zespół redakcyjny gazety parafialnej „Effatha”

EFFATHA gazeta parafii Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Otrębusach. <https://parafia-otrebusey.mkw.pl/>

Zespół redakcyjny: ks. proboszcz Bolesław Bolek, ks. Paweł Klefas, przedstawicielka rady parafialnej Grażyna Siudym; Kornelia Kowalczyk, Magdalena Kreter-Bartkiewicz, Magdalena Miarczyńska;

skład, grafika: Małgorzata Żurniewicz-Turno; korekta: Maria Kłeczek OV.

Druk: Drukarnia „Megraf” Krzysztof Burzec, 05-840 Brwinów, ul. E. Orzeszkowej 4; megraf@megraf.pl

Proboszcz: ks. Bolesław Bolek, 05-805 Otrębusy, ul. Sadowa 14, tel. 22 758 51 35

Kancelaria parafialna czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 17:30

Konto parafialne: Bank Spółdzielczy w Białej Rawskiej o/Brwinów: 08 9291 0001 0097 6549 2000 0010

Parafia rzymskokatolicka w Otrębusach

Kontakt z zespołem redakcyjnym: effathaotrebusey@gmail.com

Wszelkie prawa zastrzeżone.

INTENCJE MSZALNE

6 KWIETNIA – NIEDZIELA

7:00 – o Boże Błogosławieństwo dla Adama w dniu imienin

9:00 – za zm. Klemensa Maciejewskiego w 8. rocznicę śmierci

11:00 – za parafian

12:30 – za zm. Helenę i Stanisława Woźniaków i rodziców

18:00 – w intencji ks. Proboszcza, ks. Pawła i wszystkich kapłanów, którzy pracowali w naszej parafii

7 KWIETNIA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – za zm. Waldemara Muszyńskiego

18:00 – Msza św. wypominkowa

8 KWIETNIA – WTOREK

7:00 – za dusze w czyśćcu cierpiące

18:00 – za zm. Teresę i Tadeusza Januszkiewiczów oraz Mariannę, Tadeusza i Ryszarda Wysockich

9 KWIETNIA – ŚRODA

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – w intencji kół Żywego Różańca

10 KWIETNIA – CZWARTEK

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – za zm. Wacławę Opłocką i Janinę Jędrzejczyk

11 KWIETNIA – PIĄTEK

7:00 – za zm. Zbigniewa

Gołębiewskiego

18:00 – za zm. Witolda i Adama Gąsiorowskich

12 KWIETNIA – SOBOTA

7:00 – za zm. Zbigniewa Szczęsnego w rocznicę śmierci

18:00 – o Boże błogosławieństwo dla Lucyny i Bogdana Jakubowskich w 50. rocznicę ślubu

13 KWIETNIA – NIEDZIELA

7:00 – za zm. z rodziny Dreger i Hryniewicz

9:00 – za zm. Antoniego Ruszczaka w 20. rocznicę śmierci

11:00 – za parafian

12:30 – za zm. z rodzin Machałowskich i Galiniewicz

18:00 – za zm. Jarosława Stanisławowskiego

14 KWIETNIA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – o łaskę wiary i potrzebne łaski dla Piotra

18:00 – za zm. Helenę i Piotra Kabzów

15 KWIETNIA – WTOREK

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – za zm. Lucynę i Kazimierza Bińkiewiczów

16 KWIETNIA – ŚRODA

7:00 – o wiarę, dary Ducha Świętego i zgodę dla Henryki i Mariana

18:00 – w intencji Ojczyzny, Ojca Świętego i rodzin

17 KWIETNIA – CZWARTEK

18:00 – I w intencji ks. Proboszcza,

II w intencji ks. Pawła

19 KWIETNIA – SOBOTA

20:00 – I o opiekę Pana Boga dla Karoliny z okazji 20. rocznicy urodzin,

II za zm. Halinę Jurczak w 1. rocznicę śmierci

20 KWIETNIA – NIEDZIELA

6:30 – za parafian

9:00 – za zm. Czesława i Janinę

11:00 – chrzty

12:30 – za zm. Franciszka i Anastazję Tomczyków

18:00 – za zm. Tadeusza, Józefa i Annę Kowalskich

21 KWIETNIA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – brak intencji w momencie druku

9:00 – dziękczynno-błagalna dla Wiesława i jego rodziny oraz dla zmarłych z rodziny

11:00 – chrzty

12:30 – dziękczynno-błagalna dla Kazimierzy Wośko w 90. rocznicę urodzin

18:00 – za zm. Pelagię Wolanin oraz za Zofię, Wacława i Zygmunta Pypeć

22 KWIETNIA – WTOREK

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Hani, Edmunda i Tymona

23 KWIETNIA – ŚRODA

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – za zm. Ludwikę, Jerzego i Zbigniewa Popiel

24 KWIETNIA – CZWARTEK

7:00 – za zm. Ryszarda Galek i Bogumiłę Podgórką

18:00 – za zm. Barbarę i Jerzego Sielczaków

25 KWIETNIA – PIĄTEK

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – o Boże błogosławieństwo dla Piotra i Doroty w rocznicę ślubu

26 KWIETNIA – SOBOTA

7:00 – za zm. Marię Radziszewską

18:00 – za zm. Zygmunta Pypeć w 3. rocznicę śmierci

27 KWIETNIA – NIEDZIELA

7:00 – za zm. Marka, Emilię, Michała i rodzinę Woronowiczów

9:00 – o Boże błogosławieństwo dla Franciszka Dębek w 2. rocznicę urodzin

11:00 – za parafian

12:30 – o Boże błogosławieństwo dla Franciszka, Zofii, Antoniego i Hanny

18:00 – o Boże błogosławieństwo dla Piotra i Justyny w rocznicę ślubu

28 KWIETNIA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – o Boże błogosławieństwo dla Jana i za zm. Emilię Kiszewską w 1. rocznicę śmierci

18:00 – o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Pawła z okazji imienin

29 MARCA – WTOREK

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – o Boże błogosławieństwo i dar wiary dla Zofii

30 KWIETNIA – ŚRODA

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – o Boże błogosławieństwo i dary
Ducha Świętego dla Mariana, Katarzyny i wnucząt

1 MAJA – CZWARTEK

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – za zm. Kazimierza Koczota
w 10. rocznicę śmierci

2 MAJA – PIĄTEK

7:00 – brak intencji w momencie druku

18:00 – Msza św. zbiorowa

3 MAJA – SOBOTA

7:00 – brak intencji w momencie druku

9:00 – dziękczynna siostr służebniczek w 175. rocznicę
założenia zgromadzenia

11:00 – za zm. Wacławę i Władysława Zgódków

12:30 – za zm. Grażynę, Aleksandra oraz zmarłych z rodziny

18:00 – za zm. z rodzin Sałgut i Rosińskich

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I WTORKÓW

17:30 – różaniec

PONIEDZIAŁEK

po Mszy świętej o 18:00 do 19:30 – adoracja
Najświętszego Sakramentu (w ciszy)

WTOREK

17:30 – koronka do Miłosierdzia Bożego

19:30 – spotkanie formacyjne lektorów

ŚRODA

18:00 – przed Mszą świętą nowenna do Matki Bożej
Nieustającej Pomocy

CZWARTEK

17:00 – zajęcia katechetyczno-plastyczne dla dzieci
„Kredkami do nieba”

18:45 – spotkanie Odnowy w Duchu Świętym
(w I czwartek miesiąca adoracja w kościele po Mszy świętej)

PIĄTEK

18:15-19:45 – próba chóru parafialnego
(zaproszenie dla młodzieży i dorosłych)

19:15 – spotkanie wspólnoty młodzieżowej PGKS

SOBOTA

10:00 – spotkanie formacyjne ministrantów

10:40-11:40 – próba scholi dziecięcej

UWAGA: Wyżej wymienione aktywności odbywają się
na terenie kościoła. Kontakt u duszpasterzy i liderów wspólnot.

6 kwietnia – V niedziela Wielkiego Postu; osoby modlące się
Margaretką w intencji kapłanów proszone o udział we Mszy
świętej o godzinie 18:00

11 kwietnia – po Mszy świętej o 18:00 **Droga krzyżowa**
ulicami parafii

13 kwietnia – Niedziela Palmowa Męki Pańskiej

17 kwietnia – **Wielki Czwartek**

18 kwietnia – **Wielki Piątek**

19 kwietnia – **Wielka Sobota**

20 kwietnia – **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego** –
Msze święte o godz. 6:30 (rezurekcja), 9:00, 11:00, 12:30
i 18:00

21 kwietnia – Poniedziałek wielkanocny – Msze święte
wg porządku niedzielного

27 kwietnia – II niedziela wielkanocna (Miłosierdzia Bożego)

28 kwietnia – uroczystość św. Wojciecha, biskupa i męczennika,
głównego patrona Polski

29 kwietnia – święto św. Katarzyny Sieneńskiej, dziewicy
i doktora Kościoła

1 maja – **I czwartek miesiąca** – adoracja po Mszy świętej
o 18:00 przygotowana przez Odnowę w Duchu Świętym

2 maja – wspomnienie św. Atanazego, biskupa i doktora Kościoła
I piątek miesiąca – po Mszy świętej o 18:00 litania do Najświęt-
szego Serca Jezusowego

3 maja – uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski –
Msze święte wg porządku niedzielного

I sobota miesiąca – Wieczernik Maryi: o 17:30 różaniec, po Mszy
świętej rozważanie tajemnic różańcowych przygotowane przez
wspólnotę modlitewną pw. św. A. Boboli i bł. S. Wyszyńskiego